

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 21404.

Georg Schönfeld
(Berlin, Niemcy).

Kl. 47 d, 12.

4701, 11/02

Zacisk do lin nośnych drucianych.**Patent dodatkowy do patentu Nr 13071.**

Zgłoszono 29 września 1933 r.

Udzielono 15 kwietnia 1935 r.

Pierwszeństwo: 6 marca 1933 r. dla zastrz. 1 i 2 (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 14 lutego 1946 r.

Wynalazek dotyczy ulepszanego zacisku do lin według patentu Nr 13071, w którym lina zostaje doprowadzona do strzemienia zapomocą przymocowanej do niego krzywej prowadnicy. Do strzemienia lina jest przymocowana zapomocą jakichkolwiek znanych części, np. łubków, sztyftów, łańcuchów lub śrub. Części te posiadają znaczne niedogodności, np. przymocowanie zapomocą łańcuchów i sztyftów jest niepewne, łubki zaś nie dają możliwości dokładnego wyrównania liny.

Zacisk linowy według wynalazku nie posiada tych niedogodności, ponieważ strzemię jest zaopatrzone w zaciskowy kabłąk,

na który działa ciężar i który przyciska linę do strzemienia poprzez klin lub kolankową dźwignię. Przyciskanie to zostaje spotęgowane dzięki śrubie naciskającej, przymocowanej do kolankowej dźwigni, wskutek dodatkowego napięcia liny. Strzemię jest poza tem zaopatrzone na wolnym końcu liny w prosty przyrząd nastawny, służący do przeciągania liny celem jej wyrównania.

Na rysunku są przedstawione dla przykładu dwie postacie wykonania wynalazku; fig. 1 i 2 uwidoczniają zaciski odmiennej budowy, fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż osi przyrządu napinającego, fig. 4

przedstawia widok boczny przyrządu nastawnego.

Lina 1 (fig. 1) jest prowadzona poprzez kabłąk prowadniczy 2, przymocowany obrotowo do strzemienia 3, i poprzez strzemię, posiadające listwę zaciskową 5, do miejsca zaciskowego kabłąka 4 z listwą oporową 14. Kabłąk 2 zostaje w odpowiedni sposób utrzymany w uwidocznionem na rysunku położeniu, odpowiedniem do kierunku liny 1, np. zapomocą sworzni 7, umocowanego w uszka 6 strzemienia 3. Ucho klatki wyciągowej może być bezpośrednio zawieszane na sworzniu 8.

W przykładzie wykonania według fig. 2 lina jest prowadzona w ten sam sposób poprzez kabłąk 2 i strzemię 3 do miejsca zacisku kabłąka zaciskającego 4. Kabłąk zaciskający 4 strzemię 3 i kabłąk prowadniczy 2 są ze sobą połączone zapomocą łubka zaciskającego 9 ze sworzniem 10 i śrubą naciskającą 11, opierającą się na kabłąku prowadniczym 2. Strzemię 3 posiada przy końcu liny gwintowane wewnątrz występy 12 z śrubami 13, na których łbach 16 opiera się zatrzym bezpieczeństwa 15, umocowany przy końcu liny. Działanie zaciskające następuje samoczynnie w zaciskach według obu przykładów wykonania dzięki ciężarowi klatki wyciągowej, zawieszanej na sworzniu 8. W zacisku według fig. 1 kabłąk zaciskający 4 posiada prowadnicę klinową z listwą oporową 14, wobec czego pomiędzy kabłąkiem zaciskającym 4 i liną powstaje ciśnienie oraz pomiędzy listwą 5 i listwą 14 — przeciwcisnienie, wzrastające ze zwiększeniem się ciężaru. To samo ma miejsce w strzemieniu zaciskowem według fig. 2. Ciężar P , przeniesiony na sworznie 10, zostaje rozłożony na nacisk N liny prostopadły względem strzemienia i na siłę Z , która usiłuje rozciągać łubek naciskający 9.

Kabłąk zaciskający 4 może być według fig. 1 (przedstawiony liniami przerywanymi) też tak wykonany, że obejmuje zapomocą listwy 14a listwę oporową 5a, znaj-

dującą się na kabłąku prowadniczym 2. W tym przypadku listwy 5 i 14 i uszka 6 i sworzeń 7 są zbyteczne.

W zaciskach według wynalazku natężenie liny w miejscu zaciskowem jest skutkiem uprzedniego prowadzenia po powierzchni łukowej tak znacznie obniżone, że wynosi tylko część obciążenia statycznego.

W razie potrzeby dokładnego wyrównania liny w zacisku należy po podchwyceniu klatki wyciągowej, np. przy strzemieniu według fig. 2, wpierw zwolnić zacisk przez odkręcenie śruby naciskowej 11. Następnie, popuszczając linę, można dokładnie ją wyrównać przez nastawienie śrub 16. Skoro wyrównanie zostało osiągnięte, wówczas zacisk zostaje zamknięty przez przykręcenie śruby naciskowej 11, a zatrzym bezpieczeństwa cofnięty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zacisk do lin drucianych, a zwłaszcza lin wyciągowych, według patentu Nr 13071, znamienny tem, że jego strzemię (3) jest zaopatrzone w kabłąk zaciskowy (4), na który działa nośny ciężar i który dociska linę do strzemienia (3) poprzez klin lub dźwignię kolankową (4 i 9).

2. Zacisk do lin drucianych według zastrz. 1, znamienny tem, że dźwignia kolankowa (9) posiada śrubę naciskową (11), która zwiększa nacisk dźwigni kolankowej, gdyż zacisk liny doznaje natężenia dodatkowego.

3. Zacisk do lin drucianych według zastrz. 1, znamienny tem, że strzemię na wolnym końcu liny posiada przyrząd służący do wyrównania liny, składający się z dwóch śrub, wkręconych we wskazany koniec strzemienia, dotykających swemi łbami zatrzymu, umocowanego na końcu liny.

Georg Schönfeld.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

